

Гетвартото действие, трета картина.

на жертваци! О, страшно, страшно! Аз
 ще се обърне мога би тогаз
 веред мириса на жертвите — ще чуе
 стенанието им, ще чуе стока
 на мандрагората, издаван сега
 от чудното растение, когато
 от неговата почва го изтръгват,
 и тоя сток е подбудевае всичко.

Ако и аз избуе своя ум
 пред глуката на тия страхотии;
 ако безумна почна да танцувам
 със костите на своите деди;
 ако на своя братовчед ковчега
 строю тогаз; ако с жертвеника коот
 разбия черепи си! — Боже! Мили
 мои Милбам! Ромео сега си диги —
 Ромео, който го прокида с мек.
 Спри, спри, Милбам! — Ромео, уда аз!
 Това за тебе ние, мой любовни!
 / Пала на нещото./